

My, Rudolf Druhý, z boží milosti volený římský císař,

po všechny časy rozmnožitel Říše, a uherský, český, dalmatský, charvátský etc. král, arcikníže rakouský, markrabě moravské, lucemburské a slezské kníže a lužický markrabě etc., k věčné paměti známo činíme tímto listem všem:

Jakož jsou toho všickni tři stavové království našeho Českého, tělo a krev Pána Ježíše Krista pod obojí přijímací, věrní Naši milí, na sněmu, kterýž léta Páně lísícího šestistého osmáho, již pomínulého, v pondělí po neděli Exaudi na hradě pražském držán a téhož léta v pátek po památce svatého Jana Křtitele zavřen byl, při Nás, jakožto králi českém, toho se vši ponížeností a poddaností snažně vyhledávali, aby při té obecní konfesi české, kterouž někteří augšpurskou jmenují, na sněmě obecném léta tisícího pětistého sedmdesátého pátého sepsané a Jeho milostí císařské císaři Maxmiliánovi slavné a svaté paměti, pánu otci Našemu nejmilejšímu, podané (kteráž tak, jakž jsme toho jistou zprávu vzítí i také z psaní, vlastní rukou Jeho císařské milosti pana otce našeho nejmilejšího psaných vyrozuměti ráčili, ano i některé hodné paměti při deskách zemských toho se vynasly, i hned tehdaž od Jeho milosti povolena byla), i při tom mezi sebou v předmluvě též konfesi obsaženém porovnání, ano také i při jiných svých, v témž sněmu zejména doložených a náboženstvím jích se dotýkajících žádostech zařazení byli, a též náboženství své křesťanské pod obojí volně a svobodě, bez překážky každého člověka, provozovati mohli, to vše aby od Nás jim stavům dostatečně potvrzeno bylo, jakž též artikul a žádost jích, do dotčeného sněmu a též sněm v desky zemské od kvaternu sněmů v obecných zeleného léta tisícího šestistého osmého v pondělí po neděli Exaudi pod literou K. 8. slovo od slova vložený a vepsaný, to v sobě šře obsahuje a zavírá: My pak nemoha na onen čas pro jiné veliké potřeby, pro kteréž tehdaž ten sněm rozepsán byl, kteráž žádného odkladu trpěti nemohly, toho potvrditi, odkladu do budoucího sněmu ke čtvrtku před svatým Martinem tehdaž nejprv při istém termínovaného, k dalšímu těch všech věcí zavírání jsme milostivě žádati a mezi tím, dokudž by koliv se to tak na sněmu obecním nevykonalo, je stavy pod obojí, aby své náboženství volně provozovati mohli a do vyřízení a na místě postavení téhož artikule k žádným artikulům, což by tak v propositi od Nás stavům přednášeno bylo, přistupovati, je uvažovati, ani o nic jednati povinni nebyli, opatřiti ráčili jakž taž milostivá žádost a opatření naše olnější svěděi. Podle kteréhožto předešlého zařzení sněmovního když sněm k těmž dni, totiž ke čtvrtku před svatým Martinem, položený z jistých příčin od nás odložen a potom jináý sněm ke dni outernímu po svatém Pavlu na víru křesťanskou obrácení mandátem našim rozepsán a na hrad pražský položen byl, a dotčení stavové pod obojí, podavše Nám znovu dotčené konfesi a snešení své společné, nepřestávali toho při Nás, jakožto králi a pánu svém, netoliko skrze své snažné poddané a ponížené prosby, ale i skrze znamenité a vzácné přimlavy vyhledávati, abychom k žádostí těchž stavů pod obojí věrných milých poddaných Našich, milostivě povoliti ráčili.

Majíce My to vše s nejvyššími ouředníky a soudci zemskými a radami Našimi království českého v Našem císařském a královském bedlivém uvážení, nepominuli jsme na poníženu a poddanou prosbu týchž pánův, rytířův, Pražan a jiných vyslaných z měst ze všech tří stavů království tohoto Našeho českého, pod obojí tělo a krev Pána Ježíše Krista přijímajících a k též konfesi se přiznávajících, věrných poddaných svých milých, všem třem stavům po neděli, jenž slove Rogationu, jinak Křížová, léta tohoto tisícího šestistého devátého mandáty svými královskými rozepsati, na hrad pražský položiti a v týchž mandátích vůbec vyšlých mezi jinými toho zjevně doložiti, že při tomto sněmu ten artikul o náboženství k zavření, na místě a konci postavení, do proposití sněmovní položiti, a kterak by všickni i jeden každý obzvláště, jak strana pod jednou tak i pod obojí, a kteříž se k též konfesi, nám předešle od nich podané, přiznávají, náboženství své beze všech překážek a outiskův ode všech lidí buď duchovních anebo světských vykonávati mohli, je v tom náležitě opatřiti chtíti ráčíme, jakž tíž mandátové Naši, jichž jest datum na hradě pražském v sobotu na neděli Jubilate léta tohoto tisícího šestistého devátého v tom artikuli to v sobě obsahují a zavírají.

K kterémuž obecnému, tak od nás rozepsanému sněmu, když jsou se všickni tři stavové poslušně a poddaně najíti dali, a My podle Naši milostivé zámluvy, v témž mandátu Našem doložené, jsme v proposití Naši sněmovní předně ten artikul o náboženství položiti ráčili, tu jsou často dotčení všickni tři stavové sjednocení pod obojí žádost svou předešlou v spisu, Nám od nich podaném, obnovili a za dostatečné opatření i jim toho deskami zemskými potvrzení poddaně prosili.

V Praze dne 9. července L. P. 1609,

Otázky k textu:

1. Jaké tituly měl Rudolf II.?
2. Na jaký dokument se majestát odvolává?
3. Pro koho byl majestát určen? Komu zaručoval náboženskou svobodu?